

De-acum s-a dus...

Mihai Manolescu

Aseară, de pe-o creangă-naltă din cais,
S-a dus și cea din urmă frunză
Și am rămas la geamul meu cu-o pânză
Pictată parcă-n cel mai negru vis.

Nu știu nici când s-au ridicat cocorii,
Spre țări mai calde să se ducă-n zbor,
Lăsând atât pustiu în urma lor
Pe-un cer pe care mai zărești doar norii.

În falduri grele se așterne ceață deasă,
De nu mai știi dacă e zi sau noapte,
Iar croncănitul ciorilor, departe,
Parcă-ți aduce sumbre prevestiri acasă.

Aș vrea să pot să fac cumva, printr-o magie,
Cât ai clipi să trecem peste iarnă
Și-n locul norilor ce fulgii vor să-i cearnă
Natura, cu-al ei verde crud, să-nvie.